

Dr. Dick Eastman

ELŐSZAVA

Városom kórháza jelenleg egy reklámkampányt folytat, melyben a volt betegek egyszerű „egykor és most” kijelentések formájában osztják meg történetüket: „*Egykor* súlyos szívrohamom volt. *Most* minden hónapban új hegyet mászok meg.” „*Egykor* nem tudtam rendesen lélegezni. *Most* hat mérföldet futok minden reggel.” Az *egykor* és a *most* között orvosok, ápolónők munkáját, műtétek és felépülések történetét sejtjük. Az *egykor* és a *most* között egy egész egészségügyi ellátórendszer van.

Ez a kép jutott eszembe, amikor elolvastam dr. Yonggi Cho történetét ebben a mélyre hatoló és provokatív könyvben. *Egykor* Cho egy reménytelen helyzetben lévő szegény, buddhista fiatalember volt Koreában, akinél a tuberkulózis végső stádiumát diagnosztizálták. *Egykor* bizonyos volt abban, hogy hamarosan meg fog halni, és sehol nincs számára remény és segítség. *Most* Cho pásztor egészséges, és az élet bőségében él a Szent Szellemmel való naponkénti közösségben. *Most* életet adott annak a gyülekezetnek, amit messze a legnagyobbak tartanak a világon, és egy olyan mozgalmat vezet, amely megérintette bolygónk minden szegletét. Élettörténete *most* tele van megosztásra méltó gyógyulásokkal és csodákkal, melyek közül a legizgalmasabbakat a következő oldalakon olvashatjuk.

Cho pásztor *egykor és most*-ja között nem egy egészségügyi ellátórendszer áll, hanem egy élő, cselekvő és hűséges Isten, Aki kiementette őt a halál torkából egy olyan életre, melyet az örökkévalóság vezérel, és természetfeletti jelek kísérnek. Cho pásztor *egykor és most*-ja között egy döbbenetesen odaszánt élet, bizalom és hit

van. A könyv, amit a kezdedben tartasz, az *egykor* és a *most* közötti láncszem Cho pásztor történetében. Egy erős és jól megalapozott „hit-híd” köti össze dr. Cho *egykor*-ját és jelenlegi *most*-ját. A könyv arra hív, hogy kelj át ezen a hídon, amely a valószínűtlent elhívó és a lehetetlent megkísérlő új és izgalmas világba vezet. Ha nyitott a szíved, ez számodra is híd lehet *egykor*-od és a rendkívül csodálatos *most* között. Tudom, hogy számomra az volt.

Különleges módon abban a kiváltságban volt részem, hogy közel ötven éve, huszonkét éves ifjúsági pásztorként részese lehettem dr. Cho *egykor*-jának Dél-Wisconsinban, amikor gyülekezetünk első amerikai útja során vendégül látta őt. Ez az 1960-as évek közepén történt. Élénken emlékszem dr. Cho üzenetére, amit tolmács nélkül osztott meg velünk, és amelyben elmondta, hogyan alapított új gyülekezetet hat évvel korábban a koreai Szöulban. Első épületük nem is igazán épület volt, hanem egy sátor. Ez a vékonydongájú koreai pásztor viccesen mesélte, hogy amikor a gyülekezetük öt taggal (köztük későbbi anyósával) elindult, ő bátran arra kérte Istent, hogy adjon nekik évente ezer új tagot. „De Isten nem úgy válaszolta meg az imámat, ahogy kértem” – magyarázta Cho. „Ma hatezer emberemnek kellene lennie. Ehelyett hétezer emberem van!” A fiatal koreai pásztor mosolygott, és hozzátette: „Úgyhogy megkérdeztem Istent, hogy miért adott ezerrel többet?” E különleges könyv lapjain még többet olvashatsz erről a csodáról, és azokról, amik ezután történtek.

Cho *egykor*-ja az 1960-as években felkészítette őt egy természetfeletti csodálatos *most*-ra. Ha dr. Cho gyülekezete továbbra is folyamatosan ezer lélekkel gyarapodott volna a következő minden egyes évben, gyülekezetének ma ötvenhétezer tagja lenne. Cho pásztor *most*-ja azonban ennek több, mint tizenkétszerese, meghaladja a nyolcszázezer tagot. Képzeld el, hogy egy olyan gyülekezetet pásztorolsz, ami évente tizenkétezer új taggal növekszik öt évtizeden keresztül! De nem lenne *most*, ha nem lett volna *egykor*.

Cho pásztor életútja valójában a rendkívüli hit útja volt, melynek során számtalan órát (gyakran napi négy-öt órát) töltött az ima titkos helyén.

A Hit: bízni abban az Istenben, Aki érted munkálkodik valóban egy természetfeletti módon felkent, hitre buzdító kézikönyv, amely egy csodálatosan gyümölcsöző keresztény élethez vezető utat mutat meg az olvasónak. Egyszerűen szólva, ez a könyv arról szól, hogyan legyen győzelmes hitünk. A következő oldalakon Cho pásztor egy kedves, közeli barátommal és szolgatársammal, Wayde Goodallal (aki a szolgálatunk nemzetközi igazgatótanácsában munkálkodik), felfedi, mit jelent teljesen odaszánni magunkat Jézus Krisztus akaratának radikális keresésére – hittel átítatott életet élni az Ő jelenlétében, naponta bízni a Szent Szellem vezetésében, és egy csodálatosan gyümölcsöző személyes szolgálatra törekedni, melyet az Úr mindnyájunknak elkészített.

Ha Krisztus követője vagy, és többet szeretnél megtapasztalni Isten erejéből az életedben, ez a könyv neked íródott. Ha azon tűnődsz, mit is jelent egyáltalán Jézusban hinni, ez a könyv neked szól. Ha tapasztalt hívő vagy, aki már átélte az Úr csodáit, ez a könyv vágyat fog benned ébreszteni, hogy még többet láss. Cho pásztor története és Wayde Goodall kipróbált meglátásai elvezetnek minket Isten mélyebb dolgaihoz. A szerzők különböző eszközöket ajánlanak ahhoz, hogy meghallhassuk a Szent Szellem hangját, és követhessük Őt vakmerő ráhagyatkozással, félelem nélkül és – ami a legfontosabb –, telve valódi hittel. Azt szeretném, ha az Evangéliumot Minden Otthonba szervezet nemzetközi személyzetének mind a nyolcezer tagja legalább évente egyszer elolvasná ezt a rendkívüli könyvet. Én személyes céloommá tettem ezt. Ha csak egyszer is elolvasod, megérted, hogy miért teszem ezt a kihívást.

Mi a te *egykor*-od ? Mi lesz a te *most*-od? Milyen álmokat, reményeket és terveket plántált a Szent Szellem a szívedbe? Hová mennél, ha igazán megnyitnád a szívedet az Ő vezetésének? Mit

tennél, ha igazán hinnél a Biblia Istenében – abban az Istenben, aki tele van szeretettel és erővel, és csodálatos tervekkel az életeddel kapcsolatban? Ha a fenti kérdések bármelyike megérinti a szívedet, arra kérek, hogy nyitott szemmel és szívvel ugorj fejest ebbe a könyvbe. Hiszem, hogy az Úr hidat akar építeni *egykor*-od és *most*-od közé (és azon túl) Szellemének természetfeletti bővülködésébe. Olvass tovább, és fedezd fel, hogyan lehetséges ez!

DR. DICK EASTMAN
nemzetközi elnök, Every Home for Christ
(Evangéliumot Minden Otthonba)

I. RÉSZ

A Szent Szellemtől függeni

Minden reggel, amint felébredek, üdvözlöm a Szent Szellemet, és meghívom, hogy jöjjön velem egész nap, vegye át a vezetést mindenben, és Ő megteszi. Ezt mondom: „Jó reggelt, Szent Szellem! Munkálkodjunk együtt ma, edényed leszek!” Minden este lefekvés előtt pedig ezt mondom: „Csodálatos volt ma veled dolgozni Szent Szellem!”

Yonggi Cho: *Szent Lélek, támogató útitárs*

Újjászülettem: Hogyan kezdődött hitbeli járásom?

Egyet tudok, hogy noha vak voltam, most látok.

János 9:25

Dr. Cho: A családom Észak-Koreában élt. Amikor kitört a koreai háború, elvesztettük az otthonunkat. Így a többi menekülttel együtt délre, Pusánba utaztunk. A pénz és az élelem rendkívül kevés volt, és keményen dolgoztam, hogy előteremtsem a napi egy étkezésre és a tanulmányaimra való összeget.

Egy nap munka közben vérrel lett tele a szám. Hamarosan az orromból is jött, küszködtem, hogy meg ne fulladjak, míg végül elájultam. Amikor visszanyertem az eszméletemet, a ruhám át volt ázva a vértől. Forgott velem a világ, túlságosan szédültem ahhoz, hogy felálljak. Nem tudom bizonyosan, hogy mennyi ideig voltam ott, de azt tudtam, hogy nagy baj van.

Alig tudtam járni, de végül hazaértem. Egész éjjel hol magamnál voltam, hol elájultam. A lázam elkezdett emelkedni, és amikor köhögtem, vér bugyogott ki a számon. Reggelre legyengültem, inkább halottnak, mint élőnek éreztem magam. A szüleim bevittek

egy kórházba, az orvos megvizsgált és megröntgenezte a mellkasomat. Ezt mondta:

– Sajnálom, de semmit nem tehetünk. Kevesebb, mint egy hónapod van hátra.

– Az igazat mondja nekem, doktor? – kiáltottam.

Megmutatta nekünk a röntgenfelvételeket és elmagyarázta:

– A jobb tüdődet teljesen elpusztította a TBC. A felső rész összeesett, és elkezdett üszkösödni. A bal tüdőd is TBC-s. Az alultápláltság és a kemény munka miatt megnagyobbodott a szíved, és nem tudja a vért megfelelően keringetni. Nincs orvosi segítség ezekre a dolgokra, nincs más választásom, el kell mondanom az igazságot.

Kábultan mentem haza, ahol az apám megpróbált biztatni:

– Fiam, nincsen sem élet sem halál, sem öröm sem bánat, csak Buddhában van a valóság. Ne foglalkozz az étellel és a halállal, és legyen békeséged!

De akármit is mondott, a logikája nem tudott meggyőzni.

– A vér, amit hányok, valódi – mondtam az apámnak. – A szenvedésem valóságos. Buddha és a filozófiáid nem segítettek. Elutasítom mindet.

Nem sokkal ezután elkezdtem félni és kétségbeesni. Felkiáltottam: – Van egyáltalán Isten? Ha van Isten – bárhol az univerzumban –, akkor kérem, jöjjön és segítsen nekem! Fel akarok készülni a halálra. Isten hallotta az imámat és válaszolt, de olyan módon, amire nem számítottam.

Egy fiatal lány kopogott az ajtómon, és belépett. Egy Bibliát hozott. Megdöbbsentem, mert abban az időben, különösen a mi kultúránkban, a nők nem voltak előtérben, és a férfiak nem szerették, ha nők tanítják őket. Arrogánsan távozásra szólítottam fel a lányt, de ő ezt mondta: – Látom, hogy haldokolsz. Beszélni szeretnék neked Jézus Krisztusról, az én Megváltómról.

Mérges lettem, és elkezdtem átkozni őt. Azt mondtam neki, hogy több millió TBC baktérium röpköd körülöttem a levegőben,

és meg fog fertőződni. Csak ennyit válaszolt: – Az én Krisztusom megvéd engem. Tovább folytatta a bizonyágtételt, aztán végül elment.

De másnap reggel újra visszajött. Ezúttal elénekelt néhány dalt, és hangosan felolvasott a Bibliájából. Én átkoztam, és keresztény kutyának neveztem, de ő nem reagált a gorombaságomra, ehelyett nyugodt és kitartó maradt. Órákat beszélt Krisztusról. Még két napig csinálta ezt.

Amikor az ötödik napon is eljött, megkérdeztem, hogy miért jön újra és újra, és miért imádkozik értem. Egyszerűen ezt mondta: – Valaki arra kényszerít, hogy idejöjjen és imádkozzak érted. – Ki az? – kérdeztem.

Odaadta a Bibliáját, és elkezdtem olvasni ott, ahol mutatta – a Máté 1-nél. Néhány perc múlva ezt mondtam: – Ez olyan, mint egy telefonkönyv. Hogy segít ez rajtam? Azt mondta, hogy csak olvasom tovább, és egy csodálatos történetet fogok találni.

Miután elment, folytattam az olvasást, és arra számítottam, hogy a buddhizmushoz hasonló bonyolult filozófiát fogok találni. De arra jöttem rá, hogy a Biblia egy Jézus Krisztus nevű emberről szól, aki Isten Fia volt. Azt olvastam Jézusról, hogy meggyógyította a betegeket és a haldoklókat.

Azt gondoltam: *Bárcsak ehhez a Jézushoz mehetnék! Ő segítene nekem.*

Az elmém vitatkozott, hogy ezt nem tehetem meg. Átkoztam és gyűlöltem Őt. Megpróbáltam olyan igeverset találni, hogy Krisztus gyűlöli a bűnösöket, de akárhogy is kerestem, nem találtam. Ehelyett azt találtam, hogy megbocsátott egy házasságtörő asszonynak, és megszabadított egy megszállott embert.

Mindig elfogadta a beteget és a bűnöst. Lassan eljutottam a felismerésre: bár én vagyok a szegények között a legszegényebb, nagy bűnös vagyok, tuberkulózisban haldoklom, de Jézus Krisztus elfogad engem!

Úgy döntöttem, hogy imádkozom, és megkérem Jézust, hogy legyen a Megváltóm. Nagy békesség árasztott el, úgy éreztem, hogy a testemben minden sejt új étellel töltődött fel. Valami elkezdett bennem felbugyogni. Először azt gondoltam, hogy újra vért fogok hányni, de aztán rádöbbenem, hogy ez az öröm! Énekelni szerettem volna, de nem tudtam, hogyan.

Miután hatalmas elutasításon mentem keresztül a családom részéről, mert elhagytam a buddhista hitet, béreltem egy kis szobát, és ott éltem. Egy nap bezártam a szobám ajtaját, és elkezdtem imádkozni. „Jézus – mondtam –, találkozni szeretnék veled, és beszélni szeretnék veled a jövőmről.” Vártam, de Krisztus nem jött. Aztán szorosán behunytam a szememet, azt remélve, hogy látomásban fog megjelenni. De nem volt látomásom. Egész nap imádkoztam. Éjszaka már izzadtságban fürödtem, de még mindig imádkoztam. Éjfél után az erő elhagyta a testemet, és lefeküdtem pihenni.

Hirtelen a szoba tündöklően fényes lett. Füstnek látszó valami gomolygott be. Meg voltam rémülve. Azt gondoltam, hogy ég a ház, próbáltam segítséget hívni, de senki nem jött. Kétségbeesetten körbenéztem, és magam mellett megláttam két lábat. Feljebb néztem, és egy fehér palástot láttam. Aztán belenéztem valaki arcába, ami olyan volt, mint a napkorong, és fénysugarak lövelltek belőle. De még mindig nem tudtam, hogy ki ő, míg meg nem láttam a töviskoronát a fején. Beleszúródott a halántékába, a vér pedig lefolyt az arcán. Ekkor ismertem fel Jézus Krisztust. Úgy éreztem, elborít a szeretete.

Az én isteneim a félelem és az átkok istenei voltak. Mindig bementem a templomaikba, hogy kérjem őket, hogy ne büntessenek meg. De Jézus más volt. Ahogy éreztem a szeretetét, minden félelem eltűnt. Dicsőséges öröm jött a bensőmből. A nyelvem és az ajkaim elkezdtek beszélni. Megpróbáltam leállítani, de úgy tűnt, hogy valaki más tartja uralma alatt, és erővel kifejezi magát álta-

lam. Nem tudtam, hogy mi ez, de azt éreztem, hogy minél többet beszélek, annál jobban érzem magam, tehát folytattam a beszédet.

Amikor újra tudatára ébredtem a környezetemnek, Jézus már elment, de a dicsőség még mindig ott volt a lelkemben. Elfeledkeztem a szívemben és a tüdőmben lévő fájdalomról, és elfutottam egy misszionáriushoz, aki a közelben lakott, és már korábban találkoztam vele. Tudtam, hogy Louis Richards, az Assemblies of God (Isten Gyülekezetei) misszionáriusa meg fogja tudni válaszolni a kérdéseimet ezzel a megtapasztalással kapcsolatban. Amikor elmagyaráztam neki, hogy egy idegen nyelven beszélek, kinyitotta a Bibliáját az ApCsel 2-nél, és elmondta, hogy Szent Szellembe lettem bemerítve, mint a korai keresztények. Sírtunk, és kifejeztük hálánkat és örömünket.

Röviddel ezután felfedeztem, hogy már nem fáj a szívem, és rendesen kapok levegőt. Elmentem a kórházba, és egy vizsgálat és néhány röntgenfelvétel után az orvos elmondta, hogy a tüdőm egészséges. Nincs nyoma a TBC-nek! Még a szívem is újra normális méretű lett.¹

A Szent Szellem erejének és jelenlétének megtapasztalása óta az életem hitben való járás. Minden, amit elértem az életemben, Isten drága kegyelme miatt történt. Valaki megvásárolt engem, már Jézushoz tartozom. Övé a dicsőség.

A Jézus Krisztusban való hit örökre meg fogja változtatni az életedet. Ahogy az Őbenne való hitben jársz, segíteni fog növekedni ebben, hinni a jelekben és a csodákban. Isten bámulatos módon fog használni, és bátorságot fog adni, hogy higgy azon túl, amit valaha is lehetségesnek gondoltál. A könyvben leírt alapelvek olyan igazságok, melyeket alkalmazni lehet az életedre. Járj hitben, higgy a lehetetlenben, álmodd az Ő álmaid és engedd, hogy Isten...

Hanem, amint meg van írva:

Amiket szem nem látott, fül nem hallott,
és embernek szíve meg se gondolt,

24 • **Hit:** Bizalom abban az Istenben, Aki érted munkálkodik

azokat készítette Isten az Őt szeretőknek.
Nekünk azonban az Isten kijelentette
az Ő Szelleme által,
mert a Szellem mindeneket vizsgál,
még az Istennek mélységeit is.

1Korinthus 2:9,10